

ЖЕНСКИ СВѢТЪ

гр. Варна

Годишенъ абонаментъ
прѣдплатимъ.
I. На списанието:
За България 5 лева
" странство 6 "
II На списанието съ
притурката:
За България 7 лева
" странство 9 "

Абонати се запасватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всички
тѣ телеграфо-пощен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нере-
довно испраждане листа
приематъ се само въ ра-
стоиние на единъ мѣсець
отъ издаванетоъ му.

ПРИТУРКА "ТОМАНИЯ",
ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,
РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ,
ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
всеки мѣсець.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА.

Пратените въ редакту-
ване ръкописи не се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначуващи
мѣстожителството на до-
насящата, не се прие-
матъ.

Писма неплатени не се
приематъ.

Всекакви обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страни-
ца за 30 стот. редътъ.
За постоянни обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския СВѢТЪ улица Войнишка № 122

Съдържание:

Какъ да се украсявамъ. — Женскиятъ поминъкъ и учили-
щата за него по Европа. — Какво прави майката, кога сѣ
болни дѣцата. — Обществено-литературно течение на жен-
ския въпросъ у насъ. — Графологически анализъ. — Брѣни и
списания. — Корреспонденция. — Подлистника. — Обяве-
ния. — Лотария.

Какъ да се украсявамъ.

Създателтъ на природата създалъ е и съ-
държащото се въ неѣ *хубаво*, като ни внушилъ
въ сѣщо врѣме и любовъ къмъ това хубаво.
Щомъ обаче тѣзи наша любовъ къмъ него прѣ-
минава опрѣдѣленитѣ граници отъ нравствен-
ността; щомъ нашитѣ мисли се концентриратъ
само въ него, даже въ врѣда на други наши
потрѣбности; щомъ ний не знаемъ умѣренно да
се ползуваме отъ тѣзи ни естествена добра на-
клонность; тя тогава, вмѣсто добри, има свър-
шенно врѣдни слѣдствия и тѣзи ни добра на-
клонность се обръща вече въ порокъ.

Женитѣ, като по-естетични и имѣющи по-
вече наклонности къмъ прѣкрасното, отъ кол-
кото мъжетѣ, често се прѣдаватъ до такава сте-
пень къмъ тѣзи наклонность, щото излизатъ даже
вънъ отъ границитѣ на нравственността. На та-
кива жени мислитѣ се въртятъ около само едно
нѣщо: какъ да си поправятъ нѣкоя естествен-
на тѣлесна грозота, даже въ ущербъ не само

на здравieto си, нъ уви! я на нравственността
и благоприличието.

Не ще съмнѣние, че таковото или онако-
вато обличание *зависи* не само отъ възрастта,
положението, което заема въ обществото, и об-
стоятелствата, въ които се намира една жена,
нъ и отъ икономическото положение, съ което
тя разполага. Облѣкло напр., подобающе на една
млада дѣвойка или на друга съ цвѣтуще ико-
номическото положение и пр., съвсѣмъ е непро-
стимо за една стара баба, за една вдовица съ
нѣколко дѣца и пр.

Между това освѣнъ горѣреченитѣ възрѣния,
има и друго — *абсолютно*, което е общо на
всичкитѣ жени, отъ каквато категория и да сѣ
тѣ. Това е манията на нѣкои жени, които за
цѣлъ на живота си сѣ поставили само: какъ да
аресватъ на мъжетѣ, като се обличатъ като
кукли и вънъ отъ всеко благоприличие.

Ний не сме отъ регресивнитѣ, нито ние
по угодата харемний животъ за жената; кол-
чемъ обаче сме виждали жени, особено майки
на нѣколко дѣца, съ обличането си да излизатъ
вънъ отъ всекакво благоприличие и въ мѣста
гдѣто на такива моди не се гледа съ добро око,
не можихме да останемъ хладнокрѣвни къмъ тия
тѣхни постѣпки и се удивихме и удивляваме,
какъ тѣхнитѣ мъже, майки, братия приематъ

такова нѣщо. Може нѣкой да ни възрази, че «това е изискването на цивилизацията» Цивилизацията обаче не може да потъпчи законитѣ на благоприличието и свенливостта.

Когато виждаме нѣкои жени, които за цѣль на живота си иматъ само гиздението и развеселенната, какво можемъ тогава да кажемъ за ония жени, които, вслѣдствие злата си участь, за суетна считатъ гиздавината на тѣлото; за ония изоставени вдовици, които облѣчени съ дрипи тичатъ цѣль день само за единъ коматъ хлѣбъ, за да прѣхранижтъ своитѣ си рожби? И каква полза когато тѣлото се погребе съ послѣднитѣ най-гиздави дрѣхы, нѣ душата е най-нечиста?

Тия нѣща Апостолъ Павелъ като ималъ прѣдъ видъ, казалъ: «сжщо и женитѣ, желаѣ, да украсяватъ себе си съ благоприлично облѣкло, срамежливостъ цѣломудрие, а не съ плетенията на коснитѣ или съ злато или съ бисери или луксозни дрѣхы, нѣ съ добри дѣла (Тим I посл. гл. В.); и Петръ казва «украшение на женитѣ да бжде не вънѣшно, сирѣчь плетение на коснитѣ и кичение съ злато или прѣмѣна на дрѣхитѣ, нѣ потасниитѣ чловѣкъ на сърдцето украсенъ съ нетлѣннето на кроткъ и тихъ духъ, което е многоцѣнно прѣдъ Бога» (Петръ посл. А. гл. I.)

Тия свѣщенни думи на апостолитѣ като помните, обличайте се чисто и благоприлично, имайки прѣдъ видъ не само общественото си положение, възрастта и пр., нѣ и икономическото си положение. Отбѣгвайте суетнитѣ показванія и гиздения, които ставатъ въ ущербъ на благоразумността, скромността и свенливостта. Бждѣте увѣрени че никакви поправки не могатъ да замѣстѣтъ червенната на лицето ви, произходяща отъ свенливостъ, и никакви парфюми не могатъ да замѣстѣтъ естественното ви благоуханне. Не мислѣте, че ще излѣжите нѣкого съ прѣструвкитѣ си. Всѣки ва разбира Разумний мжжъ ва съжалява и се отдалечава отъ васъ, а безумний се прѣструва прѣдъ васъ. Вмѣсто да се огледвате толкова въ огледалото за поправяние на тѣлеснитѣ си недостатъци, колко спасително би било, ако се огледвахте поне сегисъ тогисъ въ душата и сърдцето си, за да видите и душевнитѣ си недостатъци — нѣщо, което можете да направите съ прочитание на нравственноучителни книги и събирание съ хора извѣстни по своята нравстенность и искренность

Това е най-доброто душевно огледало и не само за женитѣ, нѣ и за всѣкиго.

С. М.

Женский поминѣкъ

и училищата за него по Европа.

Всички, които сж челѣ статията «Женский въпросъ въ България» въ «Алманаха на Жен. Свѣтъ за 1894 год.», помнѣжтъ непрѣмѣнно, че нашата программа насърдава въ заемане длѣжности и служби и занимаване съ такива работи, за които женский полъ показалъ особенна наклонность и специалность, ония жени, които *по разни причини и обстоятелства не считатъ себе си за достойни или нѣкъ не желаятъ да се наематъ съ свещеннитѣ и великитѣ длѣжности на домоуправителки и майки*, или пъкъ, по причина на бѣдность и други, се принуждаватъ да се подвежтъ на прѣдвѣковния човѣшки законъ: закона на работата, за да удовлетвориѣтъ не само свои лични, нѣ и на други, които имъ се налага да общатъ ако не повече, то поне колкото себе си, нужди.

Прѣдметъ на тая ни статия не е, да издиримъ, кои сж причинитѣ и обстоятелствата, по които нѣкои жени не могатъ да се наемжтъ съ собственитѣ на жената длѣжности, защото тѣ сж толкова лесни за разбиране отъ всѣкиго, колкото и много, и разнообразни. Нѣ, прието веднѣжъ, че такива жени трѣбва да работѣтъ — въпросъ, който хора, отдавна поставени да управляватъ сждбата на чловѣчеството сж счели за въпросъ отъ голѣма общественна важность и сж се провъзгласили за него: Гладстонъ, Дизраелъ, John Stuart Mill, Карлъ Дилке и др. въ Англия, Жуль Симонъ, Хюго, Paul Bert, Карно баща, Жуль Ферри, Дюмасъ синъ въ Франция и цѣль легсонъ Нѣмци, Австрийци, Русси, Шведа и Данци, всичѣй сж се занимавали дълго врѣме съ тоя въпросъ и най послѣ сж се произнесли за него — ний тукъ ще разгледаме, въ какви именно работи могатъ женитѣ да се прѣдадѣтъ съ увѣренность за сполука. Нѣ и тоя въпросъ ще разрѣшимъ не ний сами отъ само себе си, а ще изложимъ, какво сж направили върху него горѣпоменжитѣ авторитети, които не сж се ограничили само съ думи, нѣ тутакси сж пристѣпили къмъ урежданieto и се погрижили за гласуването надлѣжнитѣ закони, съ които се

гонѣло практическото образование на женски полъ.

Отъ тогава се датира учредяването на техническият женски училища въ всѣки почти европейски градъ. Отъ тогава сж се измѣнили программитъ на народнитъ училища, въ които сж въведени и технически уроци, съставляващи единъ видъ приготвително учение за техническиятъ училища.

Значи, началото става отъ народнитъ училища: въ тѣхъ, освѣнъ другитъ уроци на елементарното енциклопедическо учение, се прибави теоретическото и практическото изучаване на кроенето и шиеенето, счетоводството, цвѣтоправенето и други нѣкои клонове отъ свършено женски искуства. За точното прилагане на тази нова программа се назначихъ комиссии отъ госпожи и госпожици, които да уреждатъ училищнитъ работи и да се грижатъ за распорядването и распродаването на рѣкодѣлния и др.

Свършившиятъ тия училища, надлѣжно вече подготвени, поставятъ въ техническиятъ училища, числото на които отъ день на день се увеличава на всѣкъждѣ. Тѣ сж малки политехнически фабрики, въ които всѣка мома или жена може споредъ своята наклонность да изучи нѣкой занаятъ. Обикновено се учи кроенето и шиеенето на женски дрѣхы теоретически и практически, на горни дрѣхы, на дѣтински дрѣхы и особено на дѣтински пелени и т. п. (layettes), шиеенето на мъжски дрѣхы, шапкарството, цвѣтоправенето, плетенето копринени дантели, живописството, ксилографията, печатарството, книговързството, кухарството и др. ми. Счетоводството, изучаването единъ чуждъ езикъ, теоретическото и практическото домакинство сж уроци задлжителни за всѣка ученичка.

(Слѣдва.)

Какво прави майката, кога сж болни дѣцата.

(Продължение).

Жена ми отъ страхъ не можа да свърши наченатата фраза.

Вслѣдствие на това ний пакъ въряхме въспитателката и Нелли въ дѣтската, а за своя спалня избрахме съседната тѣмъ стая.

Ново, по-страшно съмнѣние възникна въ душата на жена ми. «Веднага малкиятъ Джорджъ ще се зарази отъ Нелли?» Тъзи мисль напѣднѣ съ ужасъ нейното сърдце. Втори пътъ бѣше за-

повѣдано да се изнесе креватътъ изъ дѣтската и да го турятъ въ една стая на долния етажъ, при което жена ми лично вземаше участие въ прѣнасянето и едва че не счупи люлката, тъй като по нейното мнѣние всичко това се вършеше недостатъчно бързо.

Ний слѣзохме долу. Въ тамъ нѣмаше мѣсто за кревата на въспитателката, а нѣкъ жена ми прѣдполагаше, че помощта на опитната въспитателка е необходима за нагледването на болното дѣте; затова ний пакъ съ всичкитъ този товаръ се въряхме въ първата ни спалня, съ такова чувство, съ каквото птицитъ, които сж прѣкарвали бури се връщатъ въ своето родно гнѣздо.

Слѣдъ това жена ми отиде въ дѣтската, за да види, какво направихъ. Въ тя се вържъ отъ тѣхъ съ новъ страхъ.

— Какво ли значи това, гдѣто спи дѣтето (Джорджъ — Гордонъ) така спокойно.

— Мила моя, че дѣтето всѣкога си спи спокойно.

— Азъ знамъ — знамъ; нѣ само че у него сега е нѣкакъвъ чуденъ сънъ. То диша тага... редовно. О, това е ужасно!

— Нѣ, драга, дѣтето дише всѣкога редовно.

Ахъ не, ти нищо не разбирашъ. То диша тъй тихо, щото едва се чуе, и при това то е тъй спокойно. Неговата дойка е много млада и неопитна. Нека Мери остане при нежъ, за да ни казва, какво се случва съ дѣтето.

— Прѣкрасно, въ кой ще нагледва Нелли?

— Ний двамата ще ъ нагледваме. Въ такава ужасна минута азъ не искамъ другъ освѣнъ тебе да ми помага.

Азъ ѣ отговорихъ, че съ удоволствие ще стоѣ при малката болна, макаръ, разбира, се азъ повече бихъ желалъ да си починя слѣдъ дневниятъ трудъ. Безъ да се гледа на моятъ скроменъ протестъ, старата Мери пакъ бѣше прѣведена въ дѣтската ѣ зае тамъ своето първо мѣсто.

Нелли нѣколко пѣти се искашля въ съня си.

— О, Боже мой, защо докторътъ така много закѣснѣ! въсклицаваше жена ми на всѣка минута. — Мортимере, тукъ е много горещо, дѣйствително много горещо и задушено. Отвори по-скоро прозореца.

Азъ отворихъ прозореца, като въ сщщото време погледнахъ на термометъра, който по-

казваше 70° по фаренгейтъ; така щото по мое мнѣние не бѣше много висока температурата за стаята на едно болно дѣте

Коларьтъ, като се върна отъ града, каза, че нашиятъ докторъ лѣжи боленъ. Жена ми погледнѣ на менъ съ единъ отчаянъ погледъ и каза съ отпадналъ гласъ.

— Това не е на добро. Забѣлѣжи, че порано той никога не е билъ боленъ, никога. Това нѣ е пратено за наказание. Азъ чувствувамъ, че дѣтето нѣма да се поправѣ. О, Боже мой! Боже мой!

Като искахъ да ѣмъ утѣшж, азъ казахъ безъ да помисляж, че ако би даже да умре Нелля, ний неще останемъ самѣ, тѣй като у насъ ще остане Джорджъ — Гордонъ.

— О, Мортимере, каза жена ми съ отчаяние, — не гиѣви Бога, смири се! пожали дѣцата си!

Тя захванж да плаче; нѣ внезапно се спрѣ.

— Докторьтъ е билъ длѣженъ да прати лѣкарства!

— Той ги неспрати, казахъ азъ. — Ето ги, азъ само чакахъ твоитѣ распореждания.

— Е тогава защо се бавишъ! Или незнаешъ, че сега е скѣпа всѣка минута!

Впрочемъ каква полза отъ пратенитѣ лѣкарства, ако докторьтъ знае, че болѣстѣта е неизлѣчима!

Азъ ѣ забѣлѣжихъ, че догдѣ нѣма животъ, до тогава пма и надѣжда

— Надѣжда ли! позасмѣ се жена ми съ горѣсть. — Мортимере, ти разсѣждавашъ сѣщо като едно дѣте. Както ми се струва, лѣкарството трѣбва да се дава на часъ по чайна лѣжница. Подиръ часъ! Това прѣдъ насъ е цѣла вѣчностъ! Нѣ за по-скоро, Мортимере, налѣй лѣкарството въ една супена лѣжница.

— Драга моя, менъ ми се струва, че супената лѣжница е много. . . .

— За Бога, не раздражай ми! Нѣ ела тука, мое драго момченце, ела мое сѣкровище, испий тѣзи лѣжичка, ако ме обичашъ; тогава гърлото ти ще прѣстане да те боли и моето момченце ще се поправи. А сега засни, мое момченце, положи си тука главницата и засни, мое сѣкровище. . . . Ахъ, азъ чувствувамъ, че тя нѣма да доживѣе до утрѣ. Мортимере, моляж ти се, давай ѣ по една лѣжница на всѣкий половинъ часъ. Азъ съмъ слушала . . .

да, слушала съмъ, че въ тѣзи случаи твърдѣ помага беладонна, а тѣй сѣщо и аконитъ. Иди ги донеси отъ аптеката. Или не . . . почакай . . . азъ ще ги донесѣ сама, защото ти всичко ще разбѣркашъ. Най послѣ ний лѣгнѣхме; нѣ прѣди всичко жена ми намѣсти крѣвата на дѣтето наредъ съ неѣж. всичката тази суѣта ме втрашно умори и не се минѣхъ двѣ минути, пакъ азъ бѣхъ почти заспалъ. Нѣ жена ми ме разбуди.

— Милый мой, не затвара ли прозореца?

— Не.

— И азъ тѣй помислихъ. Затвори го, моляж ти се, защото стаята сѣвѣсѣмъ негнѣж.

Азъ затворихъ прозореца и пакъ заспахъ. Подиръ нѣколко минути азъ пакъ бѣхъ събуденъ.

— Мортимере, бѣди тѣй добъръ да прѣмѣстишъ крѣвата на твоята страна. Тамъ ти ще бѣде по-близо до прозореца.

Азъ захванжхъ да прѣмѣстѣмъ крѣвата; нѣ се спѣнѣхъ въ килѣма и събудихъ дѣтето. Догдѣ жена ми успокояваше малката страдалица азъ пакъ съмъ заспалъ. Нѣ посрѣдъ това приятно дрематно сѣстояние азъ чухъ като отдалечъ думитѣ на жена ми:

Мортимере, добрѣ ще бѣде да се разстрие дѣтето съ масъ отъ гѣска; позѣвни, моляж ти се, за нѣкой отъ слугитѣ. Полузаспалъ, азъ пакъ станѣхъ, нѣ настѣпихъ котката, която ми отговори съ силно мяуканне. Ядосанъ отъ това, азъ искахъ да ѣ ритна; нѣ вмѣсто на неѣж кракътъ ми се удари въ стола, който паднѣ на земята съ голѣмъ трѣсъкъ.

— Мортимере, чу се гласътъ на жена ми, защо не запалишъ лампата, или искашъ да се събуди Нелли още единъ нѣтъ?

— Азъ се спѣнѣхъ и искамъ да видѣж, какво станѣ съ брака ми.

— Да, погледни така сѣщо, какво станѣ и съ стола. Азъ съмъ увѣрена, че гърбътъ му е отлѣтѣлъ на страна. Видѣж и бѣдната котка. какво ти направи, та ѣ удари тѣй силно.

(Слѣдва.)

Общественно-литературно течение на женския въпросъ у насъ.

(Продължение.)

Както и да сѣж се слагали обстоятелствата върху нашия народенъ животъ, женатѣ

си е останжала една: невежа и угнетена. Всички общественъ моралъ не е създакъ никакви подобрения за живота на жената; а е само санкциониралъ права: да се подчинява безусловно, и да не знае повече отъ какъ да се опере и омете. Грижитъ на родителитъ, за да се даде нѣкакво по свѣстно възпитание и учение на дѣщеритъ не сж били отъ никаква важность за, тѣхъ. Тѣ сж отглеждали дѣщери само за това да ги оженихъ. И за това още отъ люлката имъ пѣхътъ пѣсенъта за женило за чернило. Нищо друго не е внушено на дѣвойката, освѣнъ мисълъта за женидба. И чрѣзъ тая пуста женидба каратъ младата дѣвойка да си заработва самостоятелно хлѣба, защото отъ нигдѣ другадѣ нѣма да се намѣри гаранция за стомаха освѣнъ въ вѣчило. Тукъ всѣки ще се увѣри въ тѣзи истинна, че жената живѣи на смѣтка на своето тѣло, на смѣтка на своето вѣчило. Тукъ намѣрваме за най добръ да си послужимъ съ нѣколко думи отъ г. Каравелова. Той пита така: «коя отъ женитъ се е опитвала да живѣе и да се труди самостоятелно? Момитъ и женитъ, които живѣхъ въ полусѣборенитъ кѣщички и колиби на «Доркиолъ» като влизатъ въ тия кѣщи, да ли поне веднѣжъ си сж задавали въпросъ: »Можемъ ли ние да проживѣемъ и безъ чужда помощъ?» И тогава даже, когато сж обиколени отъ всичкитъ страни отъ гладъ и жедность, отъ зима и плѣсенъ, тие и тогава не сж прѣдприемали никаква работа, за да спечелихъ нужното си парче хлѣбъ чрѣзъ честенъ трудъ и начинъ, но сж се прѣдавали въ прѣгрѣжкитъ на най гнусенъ и лошъ разратъ и живѣли сж за смѣтка на своето тѣло, на своята хубость, на своето здравие и на своятъ животъ. Именно свободата прѣзира разврата и се гнуси отъ него, разбира се, само ако тая свобода е никнжала изъ стремление да бждемъ самостоятелни.» (сѣчин. Л. Кар. т. VIII стр. 169.) Задържанне на жената въ едно таково положение, въ което тя и морално, и интелектуално, и материално е понижена до степенъта на домашно добиче, едва ли се е чувствувало за . зло прѣди освобождението ни; като се вземе прѣдъ видъ, какдѣ се е отвлечалъ по събуденичкий българины. по онова врѣме. Но както и да е, въ по интелегентнитъ кружоци отъ българи, се е чувствувало нужда отъ свободна и просвѣтена жена.

Като какво има писано въ нашата книжнина по жената до прѣди освобождението ни, за

сега не ни е възможно да прѣровимъ цѣлата тая книжнина и да избираме всичко, що е писано за смѣтка на жената. Отгоръ отгоръ ще кажемъ нѣщо. Онова, което има писано за жената въ нашата книжнина, по врѣмето си е заслужвало внимание. Иий, ще укажемъ на нѣкои книжки и статии въ които различно се говори за жената. Така напр. «По въпросътъ за женитъ» прѣводъ, издава П. Славейковъ, 1869 год. Въ тази прѣведена книжка има нѣкои мисли, които бичуватъ противъ всѣкаквъ луксъ, гизденне, лукаство, прѣструвки, роскошность, които сж вредни за всѣки челоуѣкъ, за всѣки домъ за всѣко общество. Всичко, що се пише въ тази книшка се пише за грамотната, интелегентната по врѣме жена. Скаска, държана въ Бранското женско дружество прѣзъ 1870 год. (гл. «Читалище» год. I, брой 4. стр. 109.) Послѣ за възпитанието на жената съгласно съ нейното призвание: «по Вирхова», статия, помѣстени въ «Лѣтоструй» 1870 год. стр. 181. Мислитъ, които се развиватъ въ посоченитъ отъ насъ статии и книги, не сж отъ тѣзи, които можхъ да повдигнхъ умственний крѣгозоръ на жената на таково стѣпало, да се чувствува тя солидарна съ мъжа, да се чувствува за свободенъ членъ на обществото и да чувствува потребностъ отъ свободенъ и независимъ животъ и да иска свободна дѣятелность като жена, майка, стопанка и възпитателка на обществото.

По друго яче се гледа на жената отъ едно друго направление на интелегентнитъ умове, които освѣнъ че носихъ идеята на освобождението, ни отъ турското робство, по станахъ борци за неж чрѣзъ перо и ножъ. Тукъ иий намѣрваме за добръ да покажемъ, какъ революционерътъ Л. Каравеловъ говори за жената въ своитъ талантливи повѣсти и раскази.

«Щастливъ е само онзи челоуѣкъ, който върви по умственний пѣтъ и се старае да се възвиси надъ другитъ, т. е. да стане сжщи челоуѣкъ и братъ на другитъ си братия. Ако въ едно общество има такива челоуѣци, тие можхъ да втикнхъ това общество на прѣдъ и да му покажхъ пѣтя, който води къмъ истинското щастие.»

«— Мъжътъ може да избира споредъ волята си, може да върви по умствения пѣтъ, и никой нѣма право, да го задържава, но жената — съ неж става свършено друго яче: тя може да желае само умекъ мъжъ, а нищо повече.

Може ли жената да избере. мъжъ по волята си, когато, додѣто е въ домътъ на баща си, тя се намира подъ брилото на родителитѣ си, а когато се задоми тя прѣминава подъ опекунството на мъжа си?»

«— Азъ мислѣхъ, че може бащата, майката и мъжътъ насилственно да Ви принудятъ да облечете такива или онаквива дрѣхы, да ѣдете, пиете, спите споредъ тѣхната воля, да се ачите и бечите, т. е. да играете на полка, кадрили и др и да правите комплементи, да изучавате нѣкакви книги само и само да задоволите тѣхното саможивство. Но тия не сж кадърни да ви забраняватъ мислитѣ; тия нѣматъ властъ надъ вашия мозгъ слѣдователно не могатъ да спрѣтъ вашето развитие». (Съч. Л. К. Т. VIII стр. 153.)

(Слѣдва.)

Графологически анализъ.

Лѣ 6. Теменуга. Имате обикновена интелигенция, отъ естетичностъ не се лишавате; духътъ Ви има никаква тѣжкостъ, нѣ напротивъ даже голяма наивностъ; вий трѣбало би да се полжните прѣдварително, да побѣдите тенденциитѣ на характера си, които често Ва каратъ да бъдете меланхолична; нѣ за това имате пужда отъ куражъ, който съзвѣзъ имате; вий сте добра и въобще съ сладкъ и правиленъ нравъ. Не сте никакъ способна за ръководилната и имате никаква наклонностъ къмъ художеството; малко обичате реда и не се отличавате съ особенъ вкусъ. Не сте кокетка, не толкова способна, нито ревностна, нито амбициозна, нито лесно се подозирате, нито съзвѣзъ лонзова, нито неприятни въ нѣкое събрание.

Лѣ 7. Вѣзни. Вий може имате една натура извънъмѣрно страстна и не сте послушенъ никакъ на разума си, когато страстнитѣ влечения на сърдцето Ва завличатъ. Видите ми се твърдъ интелигентенъ и надаренъ съ здравъ разсъдкъ, който умѣе прѣвзеходно отъ работата, съ която сте се завзелъ. Вий обичате телеснитѣ удоволствия и въобще повече Ви е по уюдата единъ добъръ обидъ, отколкото въкакво друго нѣщо, по-малко материално. За Васъ бижъ казали въ Парижъ, че сте «une bonne fourchette». Вий сте твърдъ прѣданиъ, когато трѣбва и твърдъ съчувствителенъ къмъ злощастнитѣ; вий сте таенъ, при всичко че се показвате любопитенъ; навържени сте много веселъ, способенъ и достоенъ да постинете цѣльта, която сте си поставили. Имате характеръ рѣшителенъ и силна воля... когато Ви се не мѣши сърдцето!

Лѣ 8. Не ма пипай. Имате едно лѣтяще овозображение; като обичате да се ласкаете съ сѣнища и да се хранили съ илюзии, ст... имате още много отъ него, за ваша добра честь! Имате добро сърдце,

твърдъ чувствително и, когато почете нѣкого съ уважението си, оставате постоянна и не правите никакъ кѣто перерудитѣ; Вий сте щедра и свободна, прѣзирате ужасно лѣжата и всичко, което не е справедливо; Вий имате интелигентностъ и духъ живи и събудени; Вий се отличавате по вкусъ и обноски; не се лишавате отъ редъ, вий сте много тайна, а не сте никакъ любопитна; не сте винаги достатъчно разумна, а имате единъ здравъ разсъдкъ.

M-elle Camille d'Ardenne.

Книги и списания

получени въ Дирекцията ни.

Нова Свѣтлина или тѣкување тайнитѣ явления въ природата. Редакторъ-издатель Д-ръ Мирковичъ, год. III; кн. XI, Сливенъ 1894. Годишна цѣна 5 лева.

Юридически прѣледъ, излиза подъ редакцията на Ст. Бобчевъ и М. Маджаровъ, Пловдивъ 1894, г. II, кн. V, годишна цѣна 12 лева.

Звѣздича, мѣсечно илюстрирано списание за дѣца. Редакторъ Бѣловѣждовъ, год. II, кн. III, годишна цѣна 2 л. София 1894.

Покана за записване абонати на съставеното ръководство стопанство отъ Д. Г. Поповъ, учит. при Търновската Дѣв. Гимназия. Съдържание: I. Полско градинарство, II. Домашно градинарство, III. Птицевѣдство, IV. Пчеловѣдство, V. Будовѣдство, VI. Скотовѣдство. Цѣлата книга ще се състои отъ 11—12 коли и ще струва само 2 лева.

Покана за записване абонати на съставеното ръководство по Антропологията и Физиологията отъ Д. Г. Поповъ уч. при Търновската Дѣв. Гимназия.

Книгата ще се състои отъ 11—12 коли съ 60—70 фигури и ще струва 2 лева.

Социализмътъ и Християнството прѣвелъ и издава свещеникъ Козьмо Н. Георгиевъ, Прилепъ 1893 г., цѣна 4 гр.

Цѣлина, селско мѣсечно списание за стопанство, поминѣкъ, наука и книжнина, год. II, кн. III, Пловдивъ 1894, годишна цѣна 12 лева.

Учителски Другаръ, научно-въспитателенъ вѣстникъ, год. III, бр. 12 и 13, Руссе 1894, годишна цѣна 4 лева.

Свѣтлина, журналъ за наука, искусство и индустрия, год. IV, кн. II, годишна цѣна 15 лева, София 1894.

Православенъ проповѣдникъ, илюстрирано религиозно нравствено списание, Редакторъ-издатель П. С. Доброплодний, год. II, кн. I, Самоковъ 1894, годишна цѣна 3 лева.

Воиншки сборка, год. I, кн. IX, София 1894, годишна цѣна 5 лева.

Прѣледъ, мѣсечно списание излиза подъ редакцията на Д-ръ Ив. Златаровъ и Н. Доспѣвски, Бургасъ, год. I, бр. 9 и 10, 1894, годишна цѣна 6 лева.

Основно училище, мѣсечно педагогическо списание за училищна практика и педагогическа литература. Редакторъ Т. П. Митевъ, год. I, бр. 3, Ломъ 1894.

Дума, литературно-научно обществено мѣсечно списание, Редакторъ Ив. Н. Поповъ, София 1894, год. VI и VII.

Корреспонденция.

Г-и и Г-а Д. Момчилова, М. Церовска Горн-Орховоца Вид. III-кл. учил. Ридинъ, Е. Петкова Руссе, В. Костова Тулча, Па. Сапунджиевъ с. Чаиръ, Ж. поруч. Старцева, К. Апостоловичъ Видинъ, М. Колева Казанлъкъ, Поп-Драгнева, З. Арнаудова, З. Данева, Н. Атанасова, Руссе, Г. Димитрова Тръвна, М. Жечкова Бургасъ, Юр. Анкова, М. Анастасова

Вратца, М. Туазузовъ с. Девна, Н. поруч. Николова Ловечъ, М. Воздоганова с. Алфатаръ, С. Бакърджиева, С. Ковачева, С. Х. Христова, А. Попова, Д. Атанасова, М. Въгленова, Ц. Ганчева, М. Гатева Севлиево, Училищ. Библиот. Берковица, М. Цонкова Силистра. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието; благодаримъ.

Г-и и Г-а М. Сръброва Станимака, С. Бакърджиева, М. Гатева Севлиево. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието, заедно съ притурката за 1893 г.

Г-и и Г-а В. Бъчеваровъ, Е. Петкова, Друж. Свѣтлина, Н. Камберовъ Руссе, Е. Д. Тончева, Р. Данчева Силистра, П. Х. Стоянова Дол-Орловица, М. Вачковъ с. Сугидолъ, Я. Чиширанова Т.-Пазарджикъ, М. Сръброва Станимака, М. Векрлова Ломъ, Е. Бояджиева Карлово, Г. Качулевъ Ямболъ, Е. Спирова Боризовоградъ, Поруч. Поповъ Бургасъ Т. Георгиевъ Котелъ, Д. Г-въ Добричъ, Ан. Майоръ Варненска, Д. Тодоровъ София, Д. Бачекирова с. Горско Сливовъ, Д. Тодоровъ Руссе, Хр. Тотевъ, С. Нанденова Пловдивъ, М. Атанасова Вратца, П. Чорбаджиевъ Плевенъ, С. Бакърджиева Севлиево, М. Минковъ Осман-Пазаръ. Писмата Ви заедно съ пари за алманаха получихме; благодаримъ за готовността Ви.

Г-и и Г-а Ст. Илнева Карлово, Н. Янкова Силистра, Ан. Каравановъ, К. Радославова Свищовъ, М. Карамидовичъ София, Ст. Минкова с. Жерани, А. Абаджиева Казанлъкъ, Ю. Петровъ Габрово, М. Сахатчиевъ с. Копенови, Ст. Руссинова Свищовъ. Получихме стойността на алманаха.

Г-нъ Юрѣ. Нв. Маровъ подарява едногодишно течение на „Домакинята“ на читалище „Напрѣдъкъ“ въ Лсковецъ. Ал-ло за подразиане и похваля. Г-ца С. Б. Севлиево. Дирекцията Ви искава благодарността си за грижата Ви. — Г-ца Р. А. Н. Ломъ. Получихме 3 л. и 50 ст. — Е. Б. Карлово. Нови абонати записахме; крайно Ви благодаримъ. А. Бр. Ст.-Загора. Алманахътъ Ви се испрати съ адресъ: Ан. А. Брашнарова. — Г-ца Н. М. Б. Плевенъ. Пари отъ г-ца З. Р. не получихме; нови абонати записахме; благодаримъ за готовността Ви. — Горн-Плѣв. Друж. Плевенъ. Получихме 29 л. и 35 ст.; благодаримъ; непродѣленитъ алманаха възвръщете ги. — Д. Т. София. Два алманаха задръжте ги. — Г-нъ Касаб. Ст.-Загора. Пратѣте молимъ стойността на платенитъ на Васъ алманахъ. — Г-жа Ж. Пор. Ст., исканитъ броеве ще Ви се пратѣтъ, пратѣте 20 ст. за брой. Молбата Ви ще имаме прѣдъ видъ. — Ст. П. Др. Руссе. Нови абонати записахме; благодаримъ. — Г-а Поруч. Балтаджиева София. Искайте Алманаха отъ г. Чипевъ. Поруч. П. Бургасъ. Любопитството Ви ще се удовлетвори въ „Домакинята“. — Г-ца Д. Въл. София. Алманаха Ви е испратенъ до г. Бланеновъ, секр. Ст. Планина. Получихме 2 лева. — Г-а Н. Б. Алманахътъ съ адресъ Д. Б. Амер. Дѣв. учил. се испрати своевременно.

5) ПОДЛИСТНИКЪ

ЯДЕЦЪ.

И той при свършването на думитъ си погледна ъмъ още по-сърдито,

— А какво пишѣтъ въ вашитъ книги зарадъ женитъ, попита Мариго.

— Всичко лошо, отговори мъдрецътъ. — Въ тия книги се изброява всичкото зло, което съ направили женитъ отъ створеннето на свѣта дори и до днесъ, и се изображаватъ тѣхнитъ пороци. — На това съ съгласни мъдрецитъ на всичкитъ страни и на всичкитъ врѣмена. Не отъ жената ли възникъ първородниятъ грѣхъ въ свѣта? Ева съблазни Адама. Не е ли за хубавицата жена, гдѣто се пролѣ токова геройска кръвъ подъ стѣнитъ на Илиона? Да-

Г-а «Ожиданъ», «Кокиче», «Една невѣрующа», «Депница». Умолявате се да се съобразятъ съ нѣмото въ „графологича“ (II год. I бр. стр. 7) да ни испратѣтъ сир. по едно свержено писмо отъ около 20 реда въ 2 екземпляръ, на хартия исначертана да си покажѣтъ пола и възрастта и да прибавѣтъ по 2 лева.

LE FOYER

DOMESTIQUE

JOURNAL pour la FAMILLE

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires de nature à délasser en instruisant. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chaque de ses années représente un cadeau d'étrennes aussi utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel, des livraisons specimen gratuites

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медалъ въ I-то Българско Земледѣлческо-Промышленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣпочитайте виаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на П. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — надписъ: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

лида погуби Самсона. Омфала унизи Херкулеса, който падна прѣдъ позѣтъ ѝ. Незавелъ и Готолія раскла-тихъ основанието на Европейското царство. Ксан-типа тровѣше живота на Сократа. Женитъ бѣхъ, които развратихъ великия царъ и Мъдрецъ Соломонъ и го накарахъ да се покланя на идолитъ.

И всичкитъ злини на свѣта, които съ сторени както отъ привлекателността на женитъ, така и отъ тѣхнитъ пороци, не могатъ се изброн и до вечера. — Прѣкрасно е оприличилъ единъ отъ древнитъ различни жени на различни животни: «Една отъ тѣхъ, казва той, гордѣлива и неукротима като дива кобила; друга лукава и жестока като лисица или като котка, третя сварлива и безсрамна като кучка . . . и само една отъ десетѣтъхъ може би да заслужа сравнението съ трудолюбивата и полезна пчела».

(Слѣдва).

ЛОТАРИЯ

ПО ИЗДАВАНИЕТО

„Алманаха на Женския Свѣтъ за 1894 г.“

Прѣдметитѣ, които ще спечелѣтъ въ тая лотария сж слѣдующитѣ:

1	Номеръ печели единъ колетъ „гренатъ“ на стойность	150	лева
2	” ” ” златенъ женски часовникъ ”	80	”
3	” ” ” „брошь“ златенъ ”	60	”
4	” ” ” една гривна ”	50	”
5	” ” ” единъ часовникъ въ форма на гитара ”	20	”
6	” ” ” една китайска покривка за масса ”	20	”
7	” ” ” едно ржкодѣлие „таписе“ ”	15	”
8	” ” ” картовиѣстилище ”	6	”
9	” ” ” една „кассетина“ ”	8	”
10 и 11	номера печелѣтъ по едно бѣло „къше“ ”	14	”
12	номеръ печели едно картовиѣстилище ”	6	”
13 и 14	номера печелѣтъ по един пантофи отъ коприна на кадиѣе ”	12	”
15	номеръ печели една чантичка за ржкодѣлие ”	6	”
16 и 17	номера печелѣтъ по една позлатена гривна ”	10	”
18	номеръ печели една чантичка за ржкодѣлие ”	5	”
19	” ” ” „кассетина“ за ржкодѣлие ”	5	”
20 и 21	номера печелѣтъ по едно кърповиѣстилище ”	4	”
22	номеръ печели една позлатена гривна ”	3	”
23 и 24	номера печелѣтъ по 3 дѣтски огърлици (яки) ”	6	”
25	номеръ печели едно къше отъ къпанъ ”	2	”
26	” ” ” една кожена чантичка за ржкодѣлие ”	2	”
27	” ” ” „кассетина“ ”	2	”
28 и 29	номера печелѣтъ по 2 лица съставляющи 4 яичници ”	4	”
30	номеръ печели една плюшена чантич. за ржкод. ”	1	” 50
31	” ” ” 1 солница и 1 ниперница яйцеобразни ”	1	” 60
32 33 и 34	ном. печ. по едно „тоалетъ тештерче“ ”	3	” —
35 36 и 37	” ” ” ” минѣлогод. течение на „Женския Свѣтъ“ ”	15	”
38 39 и 40	” ” ” ” на в. „Домакия“ ”	9	”

Тегленето на лотарията не може да бжде, освѣнъ въ втория день на Великденъ, 18 Априлий н. г., тъй като всѣки день получаваме писма, па даже и телеграмми, съ които се умоляваме да отложимъ за малко още врѣме това, понеже мнозина абонати не сж си получили Алманаха или не сж внесли паритѣ. Нѣ тоя срокъ е послѣдний и, ако нѣкой не ни внесе до тая дата стойността на Алманаха 2 лева, по никой начинъ вече не може да бжде оправданъ и па никого оплакванията за неучаствование въ лотарията не могатъ се взе въ внимание.